

پژوهش های کمی و کیفی از مفروضات مختلف فلسفی نشأت می گیرد که روشهای نزدیک شدن پژوهشگران به مشکلات و جمع آوری و تحلیل داده ها را شکل می دهد. پژوهش های کمی از پوزیتیویسم آغاز شد، یک دیدگاه فلسفی که در قرن ۱۹ در اروپا تدوین شد. مثبت گرایان بر این باورند که اصول یا قوانین کلی همانند دنیای فیزیکی بر جهان اجتماعی نیز حاکم هستند و پژوهشگران از طریق رویه های عینی می توانند این اصول را کشف کرده و برای درک رفتار انسان از آنها استفاده کنند. اثبات گرایان، مانند فرانسیس بیکن، بر مشاهده به عنوان منبع اصلی دانش قابل اعتماد تأکید کردند. مثبت اندیشی اغلب به عنوان روش سنتی علمی در نظر گرفته می شود که شامل آزمایش فرضیه و جمع آوری داده های عینی برای رسیدن به مواردی است که منظم، قابل تعمیم و قابل تکرار توسط سایر پژوهشگران باشد.

پژوهش های کیفی مبتنی بر رویکردی متفاوت فلسفی است، که فرد و دنیای وی را چنان بهم پیوسته می داند که اساساً یکی بدون دیگری وجودی ندارد. واقعیت اجتماعی را منحصر به فرد می داند. بنابراین، پژوهشگران فقط می توانند رفتار انسان را با تمرکز بر معانی که حوادث برای افراد درگیر دارند درک کنند. شما باید نه تنها به کاری که مردم انجام می دهند بلکه به نحوه تفکر و احساس آنها نیز توجه کنید و باید سعی کنید واقعیت آنها را درک کنید. نتیجه مورد نظر یک مطالعه تحقیق کیفی، یک گزارش داستانی بسیار غنی و جامع است که می توانید واقعیت اجتماعی تجربه شده توسط شرکت کنندگان را درک کنید. بعلاوه، از آنجا که پژوهشگران از قبل نمی دانند که وقایع رخ داده به طور طبیعی چگونه رخ می دهد یا چه متغیرهایی ممکن است مهم باشند، مطالعه با فرضیه ها را شروع نمی کنند.

رویکرد پژوهش های آموزشی

از نظر تاریخی، رویکرد کمی پژوهش های آموزش را تحت سلطه خود قرار داده است. در اواخر قرن بیستم، دانشمندان خواستار جایگزینی برای رویکرد کمی در پژوهش های آموزشی شدند (گوبا و لینکلن، ۱۹۸۸). آنها معتقد بودند که استفاده از روشهای کمی در محیط های بسیار کنترل شده چشم اندازها و تجربیات شرکت کنندگان را نادیده می گیرد. تحقیقات کیفی گزینه جایگزین بود. برای مدتی، رابطه بین

پژوهش علمی کاربرد رویکرد علمی برای مطالعه یک مسئله است. هدف آن کشف پاسخ به سوالات معنی دار با استفاده از رویه های علمی است

پژوهش در آموزش :

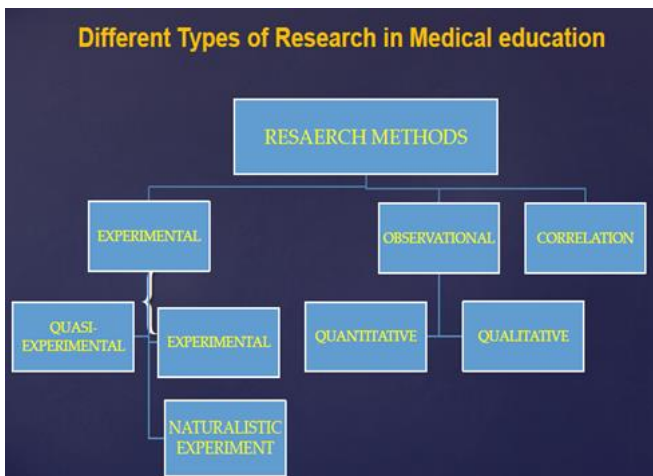
پژوهش در آموزش کاربرد رویکرد علمی در بررسی مشکلات آموزشی است. پژوهش در آموزش روشی است که در آن افراد اطلاعات قابل اعتماد و مفیدی را درباره روند آموزشی کسب می کنند. اساتید معمولاً تحقیقاتی را برای یافتن راه حل برای برخی از مشکلات یا به دست آوردن بینش درباره موضوعی که درک نمی کنند، انجام می دهند. هدف نهایی کشف اصول کلی یا تفسیر رفتاری است که افراد می توانند برای توضیح، پیش بینی و کنترل وقایع در موقعیت های آموزشی - به عبارت دیگر، برای تدوین نظریه علمی استفاده کنند.

بشر از طریق تجربه، قدرت، استدلال قیاسی، استدلال استقرایی و رویکرد علمی به دنبال کسب دانش بوده است. رویکرد علمی به طور گسترده ای به عنوان تنها منبع قابل اطمینان دانش جدید در نظر گرفته می شود.

رویکرد علمی بر دو فرض اساسی استوار است: (۱) مردم می توانند حقیقت را از مشاهده بدست آورند، و (۲) پدیده ها مطابق با روابط قانونی هستند. محققان علمی به دنبال حقیقت مطلق نیستند، بلکه به دنبال تئوری هایی هستند که پدیده ها را به روشی قابل اعتماد توضیح و پیش بینی می کنند. آنها به دنبال نظریه های تجربی، قابل آزمایش و سازگار و همچنین تئوری هایی هستند که خود محرک هایی برای تحقیقات بیشتر هستند. رویکرد علمی شامل خود اصلاحی است، به شرطی که هر نظریه آزمایشی باشد و اگر نظریه جدیدی بهتر با شواهد متناسب باشد، ممکن است کنار گذاشته شود.

مفهوم پژوهش کمی و کیفی

پژوهشگران برای قرن ها از رویکرد علمی برای توضیح، پیش بینی و کنترل پدیده های فیزیکی استفاده کرده اند. به عنوان یک علم، تحقیقات آموزشی از روشهای تحقیق سازگار با رویه های اساسی و مفاهیم عملیاتی تحقیق علمی استفاده می کند. پیچیدگی متغیرهای آموزشی و دشواری در انجام مشاهدات قابل اعتماد مانع تحقیقات علمی در آموزش است. با این حال، از آغاز جنبش در اوایل قرن ۲۰، تحقیقات علمی در آموزش از مقبولیت و موفقیت روزافزون در تحقیقات نظری و عملی برخوردار بوده است.

پژوهشگران کمی و کیفی تا حدودی خصمانه بود، اما به تدریج گرایش به نزدیک شدن وجود داشت، زیرا پژوهشگران روش کمی و کیفی را به عنوان مکمل دیدند. پرینگ (۲۰۰۴) نوشت، "تمایزهای درون پارادایم های به اصطلاح، معمولاً به اندازه تمایزهای بین آنها قابل توجه است" (ص ۴۸). روش جدیدی که در آن مطالعه یکسان از دو رویکرد کمی و کیفی استفاده می شود، تحقیق روشهای ترکیبی نامیده می شود. نتیجه نهایی تحقیق در روش های ترکیبی، یافته هایی است که ممکن است قابل اطمینان تر باشد و توضیح کامل تری از مسئله پژوهش ارائه دهد.

اینکه پژوهشگران روش های کمی، کیفی یا ترکیبی را انتخاب کنند، به اولویت آنها برای این روش یا روش دیگر بستگی ندارد بلکه به مناسب بودن روش خاص برای آنچه که مطالعه می کنند و آنچه می خواهند پیدا کنند بستگی دارد. افراد از آنچه که برای تهیه نوع داده مناسب برای پاسخ به سوال پژوهش مفید است استفاده می کنند. همانطور که جانسون و همکاران (۲۰۰۴) نوشتند، "چیزی که بیشتر از همه اساسی است سوال پژوهش است - روشهای پژوهش باید سوالات پژوهش را به گونه ای دنبال کنند که بهترین فرصت را برای به دست آوردن پاسخهای مفید (و دقیق تر) فراهم کند"

انواع پژوهش در آموزش پزشکی

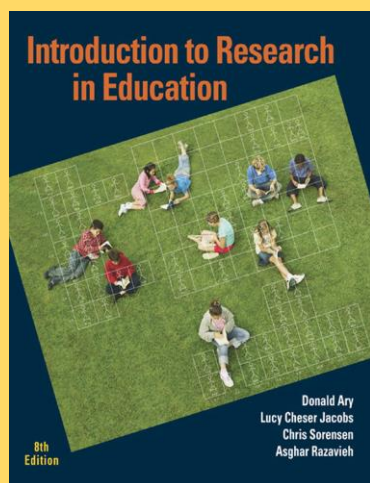
در طی برگزاری جلسات آموزشی و راند های بالینی، شما متوجه افت تحصیلی و کاهش انگیزه یادگیری بین تعدادی از دانشجویان پزشکی خود شده اید. طی مشاوره با همکاران خود مبنی بر احتمال وجود افسردگی در دانشجویان از نتایج قبلی پرسشنامه General Health Quality (GHQ 12) مبنی بر سلامت روانی دانشجویان فوق مطلع شده اید. با بررسی های بیشتر در این زمینه مشخص گردید که وضعیت دانشجویان تغییری نکرده است و عملاً دانشجویان از فشار بالای کاری شاکی می باشند و معتقدند حجم کاری آنها زیاد است. شما استاد گرامی جهت بررسی مشکل موجود، چه اقدامی انجام می دهید؟

رفرنس:

Ary, D., et al., *Introduction to research in education*. 2010: Cengage Learning.
 Research in Medical Education . Dr Mandana Shirazi
 PhD IN Medical Education Associated Professor in TUMS
 and Affiliate Associate Professor of Karolna Institute ,
 Sweden

معرفی کتاب :

" علم واقعی در مورد قطعیت نیست بلکه در مورد عدم قطعیت است "

صاحب امتیاز: دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
 مدیر مسئول: دکتر سعید صادقیه اهری
 سردبیر: دکتر حسن عدالتخواه
 نویسنده این شماره: دکتر نسرین مهرنوش
 ویراستار: دکتر عزیز کامران